

Debat Muziekkwartier

Jelle Kort

Op de avond van 30 november debatteerden de huidige en een oud wethouder van cultuur met elkaar over de plannen voor het muziekkwartier in deze stad. Zij konden zich verheugen op een groot publiek. Het debat is gevoerd niet lang voordat de definitieve besluitvorming over de plannen in de gemeenteraad zal plaatsvinden. Na jaren van discussie en voorbereiding van de plannen bleken de meningen nog sterk verdeeld te zijn, hoewel de mensen uit de muziekwereld het wel eens waren met de zittend wethouder Hassink.

Dhr. J.F. Hassink, vigerend wethouder is vurig pleitbezorger van het plan dat beoogt zes muzikale krachten te bundelen in het muziekkwartier, of het muziekcluster. Hij voorziet, met een schouwburg die in Nederland vrijwel ongekend is, een synergie ontstaan die groot publiek zal trekken en Enschede cultureel zal opstoten. Een nieuw onderkomen voor de podiumkunsten in Enschede is nodig, omdat de oude locaties allen niet aan moderne maatstaven voldoen, vindt hij. De Nationale Reisopera klaagt over de slechte akoestiek van de Twentse schouwburg, die met de muziekschool aan renovatie toe is. Verder verdient Poppodium Atak al jaren nieuwe huisvesting. Het geld dat voor alle renovaties benodigd zou zijn, wordt in het muziekkwartier geïnvesteerd. De extra investering in het muziekkwartier bedraagt minimaal 25 miljoen Euro. Bovenop de gereserveerde 20 miljoen Euro voor de renovaties, die zonder nieuwbouw gerealiseerd zouden zijn. Het muziekkwartier brengt volgens Hassink veel meerwaarde voor het culturele aanbod in Enschede.

Dhr. H. van der Walle, oud-wethouder heeft gedurende zijn ambtsperiode bijgedragen aan het muziekcentrum, dat succesvol is en verwacht voor de toekomst van het geplande muziekkwartier minder voorspoed. Het geld voor de aanbesteding van het plan komt wel bij elkaar weet hij, 'uit allerlei potjes', maar de exploitatie zal grote problemen opleveren, zegt hij. Het cultureel aanbod in Enschede zal versmallen, omdat er te weinig geld overblijft vanwege de problematische exploitatie van het muziekcluster en komt het erop neer dat de grote zaal, zoals die gepland is in hoofdzaak komt voor het prestige van bestuurders en om de Nationale

Reisopera te behouden voor Enschede. In de Netwerkstad Twente is voldoende capaciteit en is er in deze regio geen grote zaal met duizend stoelen benodigd, vindt hij. Het plan om de muzikale instellingen te bundelen vindt van der Walle goed, maar de grote zaal brengt het culturele leven in Enschede in gevaar.

Onder vurige leiding van Han Pape, hoofdredacteur van Twents opinieblad de Roskam, was het een geslaagde debataavond, met veel insprekers van wie velen afkomstig uit de lokale culturele wereld en bood het debat voldoende stof tot napraten in een gezellig café de Geus. ■

Vierkant voor Vrede (VVV)

Vierkante witte buttons voor vreedzaam samenleven

Dick Smeijers

Na de moord op Theo van Gogh wilde ik een simpel maar duidelijk signaal afgeven: kies vierkant voor vreedzaam samenleven; bevolkingsgroepen worden tegen elkaar uitgespeeld en daar moeten we proberen een dam tegen op te werpen!

Als we daar vierkant voor uit komen, te beginnen in Enschede dan kan dit gebaar worden overgenomen door andere organisaties en instellingen binnen en buiten Enschede.

Nadat ik de eerste duizend buttons had besteld (Buttonboss Enschede), bleek (via surfen op het Internet) dat Greenpeace enkele jaren geleden ook al een buttonactie in gang had gezet...witte vierkante buttons voor wereldvrede. Goed, dus geen originele gedachte meer...maar alles wat meewerkt aan betere verstandhoudingen in ons land of wereldwijd is niet verkeerd en deze gedachte kunnen we dus gewoon meenemen.

Tijdens de eerste raadsvergadering van de gemeente Enschede, na de moord op Van Gogh, hadden veel radsleden de button opgespeld. Wethouder Hassink droeg de button steevast in de periode die volgde, en heeft ook nog enkele honderden buttons gekocht. Voorbeelden die werken! Ook op "mijn"school werd de Button door veel collega's gedragen. Woongemeenschap de Wonne nam de actie over en de tweede duizend buttons werden besteld.

Ik denk dat deze actie een permanent karakter moet gaan krijgen dat we als GroenLinks de derde duizend buttons moeten bestellen (kostprijs ongeveer 18 ct/stuk), waardoor we andere organisaties kunnen uitdagen en vragen hetzelfde te doen. Ik denk dat organisaties van allerlei pluimage het voorbeeld zouden kunnen overnemen. GroenLinks kan het ook als onderdeel van de permanente campagne overnemen. In de contacten met migrantenorganisaties moeten we de intenties van deze buttonactie duidelijk maken.

(kijk ook eens op www.dicksmeijers.web-log.nl) ■

Groenlinks Haaksbergen

Gerard ter Beek en Tiny Hannink

Na een verdieping van de bijeenkomsten in Haaksbergen, wordt het tijd voor verbreding.

We hebben ons bezig gehouden met een gesprek over "waarden en normen", daarna hadden we een bijzonder interessante presentatie van "Kringloop" en de laatste bijeenkomst bestond voor een groot deel uit een heftige discussie over woningbouw.

Het zou fijn zijn als we nu wat meer mensen bij de werkgroep zouden kunnen betrekken. Daartoe is er een brief gestuurd met de volgende strekking:

Beste GroenLinkers en vrienden van GroenLinks,

Een nieuw jaar met nieuwe mogelijkheden.

Voor een ieder de beste wensen voor 2005 en natuurlijk veel gezondheid.

Groen Links Haaksbergen draait nu al enige tijd als werkgroep.

Doorgaans bestaat het Haaksbergse deel van deze werkgroep uit +/- 4 Haaksbergenaren.

Dit vinden we te weinig. Zeker met het oog op mogelijke deelname van Groen Links aan de gemeenteraadsverkiezingen in 2006.

Het draagvlak voor Groen Links kan beter.

We zijn dus op zoek naar mensen die Groen Links een warm hart toe dragen. Mensen die mee willen denken en helpen, om daarmee Groen Links op de Haaksbergse kaart te zetten.

Hiervoor is het niet noodzakelijk dat men lid is van Groen Links. Als men kennis wil maken met GroenLinks ben je ook van harte welkom. Vele handen maken licht werk.

Met deze oproep benaderen we ieder ons bekend zijnde Haaksbergenaar, die GroenLinks op de een of andere wijze ondersteunt of sympathiek staat tegenover GroenLinks. We willen dan ook een ieder in zijn of haar omgeving te stimuleren, actief te worden.

Wie kunnen dat zijn? :

- Buren in uw straat
- Ouders die u kent van de school van uw evt. kinderen
- Collega's op het werk
- Kennissen van de vereniging
- Natuurlijk u zelf en uw familie

De vergaderingen van Groen Links Haaksbergen vinden maandelijks plaats op de laatste maandagavond van de maand. Op het t'lemenschoer.

De agenda bestaat veelal uit Haaksbergse onderwerpen. We wisselen meningen uit om vervolgens tot een standpunt te komen. Soms ook nodigen we mensen uit om over hun werk of mening te komen vertellen, zodat meer inzicht wordt verkregen in het wel en wee over Haaksbergse onderwerpen.

Een greep uit de onderwerpen van het afgelopen jaar zijn geweest:

- Huisvesting en woningbouw
- Jongeren
- Minderheden en vluchtelingen
- Kringloopwinkel en hergebruik van huisvuil in de breedste zin
- Bezoeken aan gemeente secretaris en Raadsgriffier

Wilt u meedoen of kent u mensen die willen meedoen of sympathie hebben voor een Haaksbergse afdeling van GroenLinks, neemt u dan contact op met:

Gerard ter Beek

Nieuwe Bleek 9

7481 CS Haaksbergen

Tel: 053-5727769

Tel: 06-20611212

E-mail: g.b.terbeek@home.nl

Wij hopen dat het veel reacties oplevert. ■

Baardvleermuis in het Kraaienbosje aan de Ir. Schiffstraat.

Tiny Hannink

Positief bericht deze week in de krant; dankzij de zeldzame baardvleermuis blijft het Kraaienbosje bestaan.

Goede reden om er deze druilerige zondag even naartoe te fietsen.

Het Kraaienbosje, zomaar een stuk bos op het industrieterrein. We stappen even van de fiets en lopen erin. Geweldig grote, hoge eiken en beuken steken hun naakte takken de lucht in. Er zijn bomen helemaal bedekt met klimop, anderen vol vogelnesten. We zien een boom vol gaten. Zouden zich hier baardvleermuizen bevinden?

We hebben geen idee waar we deze moeten zoeken, of zelfs maar hoe ze eruit zien. Wel de mogelijkheid om tussen de machtige bomen de fantasie even de vrije loop te laten. Vogels zingen volop, verder is de natuur nog in de winterslaap. Prima plek tussen alle bedrijfsgebouwen. Even niet denken aan kosten en baten, maar aan mens en natuur.

Goed besluit om dit bosje te laten staan, **prima actie van GroenLinks** om hier aandacht voor te vragen.

Creatieve gemeente Enschede om zo'n mooi stukje bos te laten staan.

Dank aan de **baardvleermuis**, die ervoor zorgde dat het bos(je) niet wordt gekapt. ■

Doorstromen tegen Vastroesten

Robin Wessels
Werkgroep Fysiek

De sociale woningmarkt in Enschede staat onder grote druk. De vraag naar een goede en betaalbare huurwoning is vele malen groter dan het aanbod, zodat het lange tijd kan duren voordat een woningzoekende een (sociale) huurwoning kan betrekken. Dit heeft een aantal oorzaken.

Ten eerste wordt het aanbod aan goede en betaalbare huurwoningen steeds kleiner, door sloop in herstructureringswijken en verkoop van huurwoningen door corporaties, maar blijft de vraag naar dezelfde huurwoningen aanhoudend hoog.

Ten tweede heeft het zoeken naar een woning veel weg van het spelen in een loterij: toewijzing gebeurt volstrekt willekeurig, waarbij de tijdsduur dat men ingeschreven staat volledig buiten beschouwing wordt gelaten.

Ten derde wordt een deel van de sociale huurwoningen bewoond door mensen met een inkomen aanzienlijk boven de huursubsidielgrens, zodat deze woningen niet beschikbaar zijn voor de allerlaagste inkomens.

Om de sociale woningmarkt in Enschede vlot te trekken zullen deze oorzaken moeten worden aangepakt. Zowel het bouwen van meer goedkope woningen als het aanpassen van het toewijzingssysteem zijn geschikte methodes om de krapte op de sociale huurwoningmarkt aan te pakken.

Daarnaast is ook het op gang krijgen van de doorstroming een goede oplossing om de sociale woningvoorraad toegankelijk te maken. Zoals geschreven wordt een deel van de sociale huurwoningen bewoond door mensen met hogere inkomens. Echter, voor een groot deel van deze bewoners is geen (goed) woonalternatief voorhanden, en dus kunnen ze niet doorstromen uit de sociale huurwoning.

Om dit probleem aan te pakken is door de fractie, in samenwerking met de werkgroep Fysiek, de notitie "Doorstromen tegen Vastroesten" geschreven. In deze notitie wordt een aantal mogelijkheden beschreven om goede en goedkope koopwoningen te kunnen bouwen, zodat de bewoners van de sociale huurwoningen die het willen en kunnen betalen een alternatief hebben, en kunnen doorstromen naar een koopwoning. Zodat doorstroming op gang komt en er weer ruimte komt op de vastgeroeste sociale woningmarkt.

GroenLinks wil dat de gemeente een betaalbare, sociale koopwoning ontwikkelt. Hierbij wordt gedacht aan een woning van 100.000 tot maximaal 120.000 Euro voor meerpersoonshuishoudens en 80.000 tot 100.000 Euro voor eenpersoonshuishoudens. Om goede woningen in deze prijsstelling te kunnen aanbieden zullen zowel de gemeente als ontwikkelaars en bouwers de kosten moeten beperken. Dit kan door woningen projectmatig te laten ontwikkelen door corporaties of ontwikkelaars met een sociaal profiel en de woningen zonder overbodige luxe te bouwen.

De gemeente zal op haar beurt de grondprijs voor sociale woningen moeten verlagen tot onder de marktwaarde. Dit verlies aan inkomsten kan dan worden gecompenseerd door een solidariteitsopslag op de prijs van dure kavels. Op deze manier betalen de

rijkste mee aan goede woonmogelijkheden voor de laagste inkomens, wat een zeer logische en verantwoorde manier van solidariteit is. De inkomsten uit deze solidariteitsopslag kunnen ook worden gebruikt om een gemeentelijke koopsubsidieregeling meet te financieren.

Een andere grondconstructie is ook denkbaar. De gemeente kan de grond voor sociale koopwoningen in erfpacht uitgeven aan de koper. De pacht die de koper dan voor de grond betaald kan afhankelijk worden gesteld van zijn/haar inkomen. Voordeel is dat de gemeente formeel eigenaar blijft van de grond en zo greep houdt op de woningmarktontwikkeling.

GroenLinks is voorstander om op korte termijn een aantal experimentele woningbouwprojecten te ontwikkelen, één voor jongeren die net afgestudeerd zijn en één voor ouderen, waarbij het in beide gevallen voor de hand ligt het accent te leggen op het ontwikkelen van appartementen. Jaarlijks zullen er naar schatting zo'n 100 tot 200 sociale koopwoningen moeten worden gebouwd, een aantal dat in dezelfde grote ligt als het aantal sociale huurwoningen dat jaarlijks aan de markt wordt onttrokken. Deze woningen zullen vooral in herstructureringswijken worden gebouwd waarbij buurtbewoners voorrang bij aankoop kunnen krijgen. Ook in grotere nieuwbouwprojecten zoals de Eschmarke en Roombeek zien wij goede inpassingsmogelijkheden voor de sociale koopwoning.

De raadsfractie zal voorstellen en ideeën uit de notitie inbrengen in het binnenkort te voeren kaderstellend debat omtrent de gemeentelijke Woonvisie.

De volledige tekst van de notitie "Doorstromen tegen Vastroesten" is te lezen op de website van GroenLinks Enschede,

<http://www.groenlinks-enschede.nl> ■

Vrouwenappèl tegen radicalisering

endje

GroenLinks heeft het 'vrouwenappèl tegen radicalisering' gepubliceerd. Met het appèl roepen de vrouwen niet alleen de overheid op maatregelen te nemen, maar geven de vrouwen ook aan wat zij zelf kunnen doen tegen de groeiende radicalisering.

Het appèl is eind december opgesteld tijdens een bijeenkomst met allochtone en autochtone vrouwen in de Haagse Hammam.

Het vrouwenappèl en de mogelijkheid dit te ondertekenen is te vinden op: www.groenlinks.nl/vrouwenappel.

Culturen en Vrede

Sabine van den Bulk

Vanochtend heb ik een wandeling gemaakt in het Nederlandse landschap met sneeuw.

Een maand geleden ben ik terug gekomen uit Afrika, waar ik dansexpressietherapie heb gegeven, een choreografie heb gemaakt en in samenwerking een scholenproject coördineerde voor meisjes vanaf twaalf jaar in zeer erbarmelijke omstandigheden. Ze zouden namelijk weggegeven of uitgehuwelijkt worden, aan oude mannen waardoor de familie van deze meisjes, o.a. vee, een stukje land, konden krijgen opdat ze ook verder kunnen.

Dit betrof een gebied in Kenya bij het Victoria meer.

Het mooie en vreugdevolle van dit land, stond in contrast met de werkzaamheden waar ik dagelijks mee bezig was.

De vier onderstaande zinnen schreef ik op een avond, toen ik mijn werkzaamheden voor die dag in Kenya had gedaan:

De Chemie van de Scheppingskracht
De Wijsheid van de Kosmische Gebeurtenissen
De Zingeving der Elementen
Ze zijn allemaal te herleiden tot God.

Mijn hart wou bevatten hoe de schepping zichzelf verlangt. Omdat wij binnen die scheppingskracht leven. Die kracht was er ook toen ik in Kenya was. Natuurlijk. Alle harten kloppen en het besef hoe we elkaar behoren te erkennen, heeft mij in het begin van mij werkzaamheden met de afrikaanse mensen, tot een cultuurschok gebracht.

Vooraf doordat wat wij Europeanen/Nederlanders gewend zijn alles wat problematisch gevonden wordt, tot een vorm te willen brengen opdat het niet meer problematisch is.

In Afrika wordt problematiek omgezet tot een vorm van leven, waar wel of geen verandering in komt.....iets anders is er niet. De armoede heeft mij daarom diep geraakt.

Er waren er een paar van die hele kleintjes, waar ik verwaarlozing bij had geconstateerd, op het centrum waar ik werkte. Aj, hoeveel rust bouwde ik in om dit te hanteren en ook vreedzaam te laten zijn. De situaties van deze kinderen zouden we in Nederland misschien wel onleefbaar hebben gevonden. Omdat contact liefde inhoud voor mij, kon ik de Nederlandse maatstaven laten voor wat ze waren en mijn werkzaamheden volbrengen.

Ik kon er geen filosofie op na houden anders dan dat ik met mijn hart voelde dat ik deze kinderen wilde behandelen.

Met massage olie en water, behandelde ik de lichamen van de kinderen die leven in het kindertehuis. Pijnlijke lichamen, aura's die levens met zich meedroegen en ook de saamhorigheid, van kinderen in een leven die voor velen van ons in Nederland niet voor te stellen is.

Hoe machteloos voelde ik me soms, als ik een kindje behandelde dat door de ondoordachtheid van de moeder, familie en armoede, niet op tijd door artsen behandeld werd. Nadat ik zo'n kleintje in mijn handen en armen had gekoesterd en geholpen, zag ik dan de glimlach van de moeder, terwijl ik weet dat in onze

maatschappij vrijwel de meeste kinderen gelijk vanaf hun jonge jaren bij ernstige situaties zo optimaal mogelijk begeleid en geholpen worden.

Dit moet dan ook liefde zijn; het hier en nu van het bieden van hulp en het contact wat er dan is.

Het is onmogelijk onze maatschappijvisies en werkbaarheid Afrikaans te maken, zonder Vreedzaamheid te gebruiken.

Onderstaande ervaren ervaring zullen dit verduidelijken. Het is een kort citaat uit mijn dagboek;

“Vorige week zijn er operaties uitgevoerd in het ziekenhuis op het terrein. De behandelde mensen worden in zalen ondergebracht terwijl het centrum eigenlijk al overvol is. De hulpverleners en artsen zien niet graag dat de kinderen verdriet hebben. Terwijl de operaties zwaar zijn en de misvormde kinderen ook vernederd kunnen worden.”

Het gebied waar ik was is vriendelijk, door de armoede is de omgang van een geheel andere orde dan mensen in een cultuur als waar wij in leven.

Cultuur is gebonden aan natuur, kinderen in Nederland zijn niet verantwoordelijk voor zichzelf.

Ik heb met kinderen gewerkt die wel verantwoordelijk voor zichzelf moeten zijn omdat ze anders geen (overlevings) kans hebben, al was dat maar in het krijgen van voldoende voeding.

De ervaringen in Afrika hebben mij, verdere daadkracht gegeven tot vreedzaam leven.

Ik voelde dit in mijzelf, en dit te kunnen delen met de medemens en met hen met wie ik mijn leven deel.

Als afscheid van Kenya heb ik op een onvoorstelbaar mooi uitzichtpunt van het Victoria meer een “pad voor vrede” geschilderd, waarbij ik een blauwe kleur heb gebruikt om de engelenkracht te benadrukken. Dit om de zegen voor Afrika, dat dit land het licht van het hiernamaals mag ervaren, omwille van de uitbreiding van liefde. We zouden het werken aan wereldkarma kunnen noemen.....Groenlinks.....Afrika heeft prachtige groene natuurlijke kleuren. ■

www.sabinevandenbulk.nl/

Project in Kenya;

St.Juliana Girls Centre and Secondary School

P.O. Box 22

RODI KOPANY-KENYA

Gerommel uit de verte 3

Wim Veldhuijzen

BRIEF AAN JEAN-LOUIS BIANCO **Président du Conseil général van het département** **Alpes du Haute Provence**

Sausses, 18 november 2004

Geachte heer Bianco,

Sinds tweeënhalve jaar woon ik in uw departement en ik voel me er thuis. Niet alleen word ik door uw Magazine goed op de hoogte gehouden van de activiteiten van het departement. Ik heb ook genoten van het kamermuziekfestival in de abdij Notre Dame de Salagou. Ik vind het prachtig dat het departement deze oude romaanse abdij heeft gerestaureerd en er een cultuurcentrum van heeft gemaakt. En met haar financiële bijdrage de heel bijzondere kamermuziekdagen in het intieme kerkje mogelijk maakt.

Het is ook leuk dat er in ons departement al voor de laatste verkiezingen een linkse meerderheid was. Wat wijst in de richting van tevredenheid bij de burgers met uw beleid. Tot zover kan ik mijn linkse vrienden in Nederland alleen maar goeds melden.

Maar er is iets dat mij verbaast en verontrust. Ik vraag u daarvoor een verheldering, omdat ik het anders mijn Nederlandse vrienden niet kan uitleggen.

Bij ons geldt de regel dat wanneer je als gezagsdrager beschikt over publicitaire kanalen, je die gebruikt om de aandacht te richten op de burgers waar je voor werkt en op het beleid dat je voor hen ontwikkelt. En die kanalen niet gebruikt om aandacht voor jezelf te vragen. Daarom was ik verbaasd in elk nummer van het Magazine van het departement tenminste éénmaal maar meestal vaker uw beeltenis aan te treffen.

Maar al te verbaasd was ik nu ook weer niet. Want ik hoef maar even de grens met het departement Alpes Mairitimes over te steken om iets vergelijkbaars tegen te komen. Overal vind ik daar stenen, bordjes en monumenten waarop de naam van de president van de Conseil général en burgemeester van Peone voorkomt. Vanouds dacht ik dat dit verschijnsel, bij ons bekend als persoonsverheerlijking, alleen in dictaturen voorkwam. Toen ik er in Frankrijk op stuitte, veronderstelde ik aanvankelijk dat het een zonde van rechtse politici was. Maar nu ga ik mij afvragen of het niet om een nationale gewoonte gaat. Waarbij er moed voor nodig is om je er niet aan te bezondigen

Ik zal het op hoge prijs stellen wanneer u even de tijd wilt nemen om mij uit te leggen hoe de vork in de steel zit. En wat u hier zelf over denkt. Ik heb mijn Nederlandse vrienden verteld dat ik deze brief ga schrijven. En ik zal hen ook over uw antwoord informeren.

Met vriendelijke groet,

Wim Veldhuijzen.

Als u deze brief graag in het Frans wil lezen kan dat ook, hij is bij de redactie aanwezig.

Wim heeft deze brief op 28.11.2004 aan de heer Bianco heb verzonden en nog geen antwoord ontvangen. ■

Een B voor burgervader

Elvis Huwaë

De letter B houdt de wereld in haar greep. Bush, Blair, Berlusconi, Balkenende en zelfs Bin Laden. Nu heeft in een Europese Commissie Barroso met Buttiglione een deukje opgelopen maar ik betwijfel of dit een hoopgevend teken is. Het zijn immers geen regeringsleiders. Dit geldt ook voor de B van Bos. Wouter dus, de comin' man in spé maar helaas nog dolende. Ik mis Wouter. Als oppositieleider. Hij laat weinig van zich horen. Het lijkt erop dat hij een 'twee honden vechten om een been, loop ik er wel mee heen,' -strategie voert. De lachende derde politicus. Jammer...

'Hoe geef ik tegenwicht aan het heersend politieke klimaat,' vroeg ik laatst aan een professor. Zijn antwoord bleef vaderlijk: 'Doorgaan met wat je nu aan het doen bent, niet de moed opgeven' en meer van die troostende termen waar ik van dacht 'Wat kan ik hier mee'. Daphne stond met de opmerking 'Probeer humor' dicht bij mij. Ik ben mis humor op tv. Conferenciers lijken alleen maar druk in de weer met opvoeding en relaties. Het tv-programma 'Raymond is Laat' laat gelukkig meer dan eens een grappige scheet. Van witte zijde probeerde 'Dit was het nieuws' de kleurrijke samenleving te bestuiven met stand-up invallen. Ze zijn nog wat krampachtig, maar wie weet wat ze nog ontwikkelen. Paul de Leeuw pakte met Papaul de handschoen met verve op. Zo werden Marokkanen volledig getrouw streetsmart neergezet. En passeerde Mohamed B. - het is niet te geloven maar wel weer een B. met invloed - zelfs een hele uitzending de revue. De rol van Freek lijkt uitgespeeld maar het fenomeen Neerlands Hoop in Bange Dagen leeft voort: Ali B. Verfrissend deze jongen. Grappig en toch realistisch. Gaaaat 'mmmmm ziennnnnnn...

Alweer een tijd geleden trainde ik basketbal voor opgroeiende Twentsen. Die keken me iets teveel op tegen brutale opponenten. 'Af en toe moet je de grote B. uithangen anders lopen ze over je heen,' instrueerde ik. Nu is sport een way-of-life. Niet verwonderlijk dat sport in het dagelijks leven integreert. 'Een grote B.? Wanneer ik dit bij mijn vriendje toepas, wordt hij boos.' 'Dan blijft de tent toch gesloten?!'

Op dit moment wordt een nieuwe burgemeester voor Enschede gezocht. Zit er bij de sollicitanten een persoon waarvan de achternaam begint met een B? Ongetwijfeld, als ik regiodagblad TC Tubantia volg. Mogelijk meerdere. Wanneer kandidaat past in het rijtje van namen uit mijn eerste zin, geef ik haar c.q. hem een vette dikke JA. ■

Gedeelte van de tekst komt uit: *Theo is dood en mijn 4 weken daarna*, www.rebelclub.nl

Groene zakelijkheid.

Elvis Huwaë.

Debat vliegveld Twente 30 oktober 2004, 13.00 uur
(iets later) Drienerburght Enschede.

Fietsend door de lanen van de campus wist ik niet precies meer waar het debat plaatsvond. Vrijhof? Nuh, niemand te bekenne. Gebouw van de mensa...ook geen kip. Gelukkig, toch een persoon. Bruin pak, aktetasje...Geen goedendag, wie zegt dat wel in Twente tegen een onbekende. Toch gaf het me iets van hoop. Het liep al tegen enen toen uit het niets de eerste fietser als kopman een scherpe bocht rechts nam en alras de rest van de formatie zijn voorbeeld volgde. Ik ken ze wel ergens van maar waarvan ook al weer?? Achteraan toch een bekende. Hoi Maris..Toen wist ik dat ik goed zat en volgde hun weg.

De fietsers en andere gasten deden zich met een heuse lunch eerst tegoed aan het op peil brengen van hun energievoorraad. Een tochtje van 30 a 40 kilometer knalt er voor niet getrainden toch behoorlijk in. Maar goed. In een debat moei't hebben van de brains en minder van de body.

Inhoudelijk is er over het debat veel gezegd en geschreven. Interessant blijft hoe onderzoekers van het KvK-rapport snel aansluiting zochten bij de GroenLinks-reactie. Ik denk dat ze zelfs met enig sympathie het GL-rapport omarmden. Hun aanvoester trachtte nog een eigen koers uit te stippelen en kondigde een tournee van haar rapport aan. Een roadshow met een praatstuk om op te schieten. Als gewone tukker denk ik dan, 'Jajah, hoeveel kost mie dat en wa krieg 'k da veur weer?'

Het tegenwicht dat GroenLinks bood, werd een sterke zet. Het gaf ook stof om verder over na te denken. Hoe het verder uit gaat pakken met het vliegveld blijft de hamvraag. Werkgelegenheid heet de issue en daar is toch menigeen bij gebaat. Een thema dat een doel op zichzelf is.

Opmerkelijk: GroenLinks dacht nou eens niet vanuit een strakke partijkoker maar liet zien op functionele gronden met ondernemers mee te kunnen denken, de vinger op de broze plekken te leggen en met praktische alternatieven te komen. Enkelen moesten zichtbaar wennen aan de groene zakelijkheid. Let wel, ondernemen is niet slechts voorbehouden aan rechts.

Jaarlijkse Algemene Leden Vergadering *endje*

Op woensdag 2 maart wordt de Jaarlijkse Algemene Leden Vergadering gehouden in het gebouw van de:

Stadswachten
Nic. Beetstr. 10
7514 CW Enschede

Mikken op de middenmoot.

Daphne van der Nagel.

Weet u het nog? De presidentsverkiezingen van Amerika. Wat een mediacircus was dat! Hoe belangrijk ook voor de wereldorde (danwel -chaos), ik had er al heel snel genoeg van. Een hoop opgeklopte poeha, flinke smakken campagnegeld voor propaganda, moddergegooi en belabberde debatten.

Weet u nog waar John Kerry voor stond? Ja, voor het vertrek van Bush, maar ook voor het vertrek van de VS uit Irak? Of toch niet? Voor het milieu? Of misschien maar een beetje, zoals ieder ander...

Bush ging voor nog vier jaar van hetzelfde. Iedereen die echt wat anders wilde, moest wel voor Kerry kiezen, de groenen hadden geen kandidaat naar voren geschoven, Ralph Nader maakte geen kans. Maar omdat de groep andersdenkenden misschien net niet groot genoeg zou zijn voor de overwinning, mikte Kerry ook op twijfelende kiezers in het kamp van Bush. Om hen te bereiken, mocht Kerry zich niet al te links profileren.

De twee grootste partijen in de VS kunnen rekenen op een vaste aanhang en moeten het hebben van de zwevende kiezers in het "midden". Als je die mensen wilt overtuigen op jou te stemmen, moet je je op de vlakke houden. Als je als kandidaat vaag blijft over wat je echt wil, kunnen meer mensen denken het met je eens te zijn. Het gaat er in de campagnes vooral om zelf betrouwbaar en capabel over te komen en de andere kandidaat in diskrediet te brengen. Politiek van persoonlijkheden, de visie naar de achtergrond. Als (ja; als) we in Nederland straks rechtstreekse verkiezingen voor het burgemeesterschap krijgen, zouden de keuzes wel eens net zo beperkt en de campagnes net zo oppervlakkig kunnen worden.

(kijk ook eens op mijn web-log: <http://daphnes.web-log.nl>)

Een door de raad gekozen burgermeester Is geen gekozen burgermeester

De visie van een kiezer

Wim Veldhuijzen

Ik heb me één keer door Jan Schaake laten verleiden plaats te nemen op de lijst van Groenlinks Enschede. Daar heb ik nu nog spijt van. Ik had me voorgenomen om de politiek te blijven bekijken als buitenstaander, als kiezer. Ook al was ik lid van een partij. Ik ben daarbij dus één keer in de fout gegaan. Maar ja, Jan is ook zo'n aardige jongen.

Waarom ik deze wat vreemde houding aanneem, wil ik graag toelichten. Maar dan moet ik eerst wat vertellen over de ontwikkelingen in de laatste halve eeuw.

In mijn jeugd zaten 'onze mensen' in raad, staten en kamer. De katholieken hadden er KVP-ers zitten, de gematigde arbeiders PvdA-ers en de radicale CPN-ers. De gereformeerden waren blij met de ARP-ers, de oud-gereformeerden met de SGP-ers en de vrijgemaakten herkenden zich in de GPV-ers.

Nu vind je het gevoel dat 'onze mensen' in de raad zitten nog slechts terug bij partijleden en bij de kiezers van SGP en Christenunie. En in mindere mate bij de burgerij, die het gevoel heeft dat hun voorrechten in veilige handen zijn bij VVD en CDA.

In de oude situatie hadden de meeste kiezers geen behoefte om inhoudelijk mee te beslissen: dat deden immers 'hun mensen' wel voor hen.

Een benoemde burgemeester was in die situatie nog niet zo'n gekke regeling. Het betekende dat er boven al die verschillende 'onze mensen', die noodgedwongen wel met elkaar moesten overleggen maar allemaal vonden dat alleen zij gelijk hadden, iemand werd geplaatst die het overleg moest leiden en tot een goed einde brengen. Iemand die van buiten op die post werd gepoot had daarbij een grotere onafhankelijkheid en werd niet zo snel vereenzelvigd met de partij die zijn benoeming had gepromoot.

De situatie is inmiddels grondig veranderd. De meeste van de hierboven genoemde partijen zijn verdwenen. De verkiezingsuitslagen fluctueren veel sterker. De opkomst is gemiddeld veel lager. Maar wat nog veel belangrijker is: bij veel kiezers leeft het gevoel dat er een tegenstelling bestaat tussen hen en de volksvertegenwoordigers: tussen wij en zij. Wij, dat zijn de kiezers die eens in de vier jaar mogen komen opdraven en aan wie verder niets meer wordt gevraagd. Zij, dat zijn de politici die alleen maar met elkaar en met de pers praten. En die eens in de vier jaar veel beloven omdat ze 'onze' stemmen willen.

In plaats van het vertrouwen uit te spreken in 'onze mensen', heeft 'ons soort mensen' het gevoel dat er voor hen, over hen en zonder hen wordt beslist. Ze voelen zich niet gehoord en zelfs misbruikt.

Wat in ieder geval duidelijk lijkt, is dat er bij veel kiezers de wens bestaat dat er beter naar hen geluisterd wordt en dat ze meer inhoudelijk kunnen meebeslissen. Maar hoeveel en hoe is hen ook niet precies duidelijk.

In die diffuse situatie kan het verschillende kanten op:

- De kiezer trekt zich mokkend terug
- De kiezer zoekt zijn heil bij een politicus waarvan hij het gevoel heeft dat die net zo denkt als hij en van wie hij verwacht dat hij alles goed doet
- De kiezer huppelt achter de nieuwste trend aan.
- De kiezer kiest die partij en politicus waarvan hij het gevoel heeft dat die nog het best naar hem luistert.

Heel anders ziet de wereld eruit voor de volksvertegenwoordigers. Die hebben het gevoel een mandaat van de kiezers te hebben gekregen. Ze hebben daar hard voor gewerkt en het dus verdiend. Ze kunnen daarom beslissen zonder hun kiezers erin te kennen; Ze vinden vooral dat ze hun beleid goed moeten uitleggen. Dan is er verder geen vuiltje aan de lucht. Hooguit is de opkomst erg laag of gedragen de kiezers zich onberekenbaar.

(Een kamerlid vertelde me dat hij iedere week een morgen naar de markt ging om in het koffiehuis te horen wat de kiezers van 'de politiek' vonden. Hij wilde zo voorkomen dat zijn blik beperkt bleef tot dat wat – zoals hij dat noemde – in de Haagse kaasstolp werd gedacht en besproken.)

Het partijlid zit tussen bekide groepen in, maar het dichtst bij de volksvertegenwoordigers. Veel van hen doen actief mee, hebben contact met de volksvertegenwoordigers. En soms hopen ze nog eens te worden gekozen of op een andere manier in de partij mee te tellen.

De situatie zoals ik die hierboven geschetst heb, is de meeste partijleden en volksvertegenwoordigers niet helemaal onbekend. Maar ze zijn zich er zeker niet altijd van bewust. In ieder geval houden ze er vaak geen rekening mee. En dat wilde ik wel blijven doen. Zie hier de verklaring van mijn in het begin beschreven gedrag.

In de gemeente waar ik hier in Zuid-Frankrijk woon is Paulette di Popolo burgemeester. Het is een frêle grijze dame, koket en vriendelijk. Ze heeft haar naam mee. Ze is haar broer opgevolgd en door de raad gekozen.

Dat vind ik in dit geval niet zo gek: de gemeente telt nog geen tachtig inwoners. Er is geen partijorganisatie te bekennen. Iedereen kent iedereen. Keuze door de raad vlakkt eventuele tegenstellingen binnen een kleine gemeenschap wat af.

Maar wil ik de situatie hier ten voorbeeld stellen aan b.v. Enschede? Wis en waarachting niet!

Wie mijn analyse hierboven heeft gevolgd, zal begrijpen dat ik het verstandig zou vinden de kiezers meer macht te geven Dat kan door de burgemeester en zijn wethouders (zeg maar: de uitvoerende macht) direct te laten kiezen.) Naast uiteraard de directe verkiezing van de volksvertegenwoordigers (de wetgevende macht).

Laat je de burgemeester door de raad kiezen, dan doe je precies wat de kiezers vrezen: de politici houden de macht onder elkaar. Voor hun gevoel is alleen een door de kiezers gekozen burgemeester echt een gekozen burgemeester. Niet een burgemeester die door de raad is gekozen. ▶

In het stuk van GroenLinks over de gekozen burgemeester tref ik geen enkele aandacht aan voor wat onder de kiezers leeft. Pim Fortuyn heeft blijkaar nooit bestaan.

Wat ik er wel in aantref is een overschatting van het verstand van de volksvertegenwoordigers en een onderschatting van het kritisch vermogen van de kiezers. Precies die dingen waaraan kiezers zo'n hekel hebben. Ook de raad kan b.v. om partijpolitieke redenen een onbenul kiezen. Zoals er onder benoemde burgemeesters ook rotte appels blijken te zitten. En gelukkig kijkt de meerderheid van de kiezers heus wel verder dan hun neus lang is, zeker wanneer ze aan grotere bevoegdheden gewend raken. Bovendien zijn de meeste Nederlandse gemeenten zo groot dat er politieke partijen zijn om kandidaten te leveren en te screenen. Mocht het in b.v. gemeenten met minder dan 20.000 inwoners minder gaan, dan kun je alijd daar nog een aangepaste regeling voor treffen.

In de tweede alinea van dit stuk wordt vergeten dat de partijen die in het college zitten veel meer invloed hebben dan degene die er buiten vallen. Juist GroenLinks zou dat hebben kunnen ervaren. Wie op een partij heeft gestemd die niet in B & W zit, zal zich minder vertegenwoordigd voelen dan de kiezer wiens stem de direct gekozen burgemeester aan een meerderheid heeft geholpen..

Dan krijgen we in het stuk van GroenLinks het noodlotsscenario van het onoplosbare conflict als wetgevende en uitvoerende macht afzonderlijk worden gekozen. De problemen zouden kleiner zijn als de politici het onder elkaar regelen.

Daar moeten ze hier in Frankrijk erg om lachen. Landelijk waren het tot 1968 in de zogenaamde vierde republiek de volksvertegenwoordigers die het onderling regelden. Dat leverde tot verdriet van het land meerdere, soms vele regeringen per jaar op. De Gaulle liet daarna parlement en president afzonderlijk kiezen. Soms beschikt de president niet over een meerderheid in het parlement. Dat noemt men hier de cohabitation. Die is wel eens wat hinderlijk. Maar niemand, echt niemand, wil terug naar de situatie van voor de vijfde republiek. Het bestuur is er sindsdien erg op vooruit gegaan, mede door de decentralisatie.

Op één punt kan ik met het stuk van GroenLinks instemmen: je moet oppassen voor plutocratie. Maar dat is niet vanzelfsprekend: je kunt de geldstromen transparant maken en de grenzen voor giften verengen. Daar is politieke wil en moed voor nodig. En die ontbreekt vaak bij – juist – de politici.

Er is één linkse politicus van wie ik de indruk had dat hij de gevaren van het voorstel van een door de raad gekozen burgemeester inzag. Dat is Wouter Bos. Die zou volgens Klaas de Vries – zeker geen voorstander van meer zeggenschap voor kiezers -het machtswoord hebben gesproken om de PVDA achter het voorstel voor een direct gekozen burgemeester te krijgen. Ook al wees de uitslag van het referendum onder de leden in de tegengestelde richting. Dat dacht ik mede omdat Bos ervoor waarschuwde dat dat wat ten tijde van Fortuyn gebeurde, ook nu nog zou kunnen passeren. Maar inmiddels is Wouter Bos om. De partij die aan sympathie onder de kiezers won omdat de lijsttrekker niet binnenskamers werd aangewezen maar door de leden gekozen, valt naar mijn gevoel weer terug in oude patronen. Jammer voor de kiezers die graag minder regenten zouden zien. ■

Gekozen burgemeester

GroenLinks vindt dat er zo snel mogelijk een einde moet komen aan de kroonbenoeming van burgemeesters. In de toekomst moeten zij gekozen kunnen worden, maar dan wel door de gemeenteraad en niet rechtstreeks. De gemeenteraad blijft op die manier het belangrijkste orgaan in de gemeente. Daarmee wordt recht gedaan aan de vertegenwoordigende democratie van het meerpartijstelsel, waarin het volk daadwerkelijk door meerdere partijen wordt vertegenwoordigd. Eén burgemeester kan al die verschillen per definitie niet vertegenwoordigen.

In de plannen van het kabinet krijgt de direct gekozen burgemeester meer verantwoordelijkheden en bevoegdheden, waardoor deze niet langer verantwoording hoeft af te leggen aan de gemeenteraad. Er komt zo veel meer macht bij één persoon – de burgemeester – te liggen, terwijl hij of zij maar een deel van de kiezers vertegenwoordigt. De macht van politieke partijen, die alle kiezers vertegenwoordigen, zal juist sterk afnemen. De uitkomst is minder democratie, en meer 'personalisme': de mening van één persoon wordt erg dominant. GroenLinks kiest voor een vertegenwoordigende democratie van partijen, niet van personen.

Niet alleen is een door de gemeenteraad gekozen burgemeester democratischer, het is bestuurlijk ook beter. De bestuurlijke verhoudingen blijven helderder en er is een duidelijker conflictregeling. De gemeenteraad blijft de baas en kan dus in geval van een conflict de burgemeester naar huis sturen. In de plannen van het kabinet is die mogelijkheid er niet: burgemeester en gemeenteraad zijn en blijven aan elkaar overgeleverd, ook als er zich grote conflicten voordoen. GroenLinks ziet niets in een dergelijke gedwongen samenwerking. Dat leidt alleen maar tot slechter bestuur.

Bovendien is het nog maar de vraag in hoeverre de verkiezingscampagnes bij rechtstreekse burgemeesterverkiezingen wel zo democratisch zullen zijn. Kandidaten die rijker zijn of meer giften en sponsorbedragen hebben ontvangen, hebben meer geld om hun campagne te financieren en zullen dus meer kans hebben om gekozen te worden. ■

Bestuur	endje
De voorzitter en secretaris moeten aan het eind van deze periode (reglementair) aftreden. Daardoor hebben we nieuwe mensen voor het bestuur nodig. Als u hier belangstelling voor hebt, laat het dan weten bij:	
Tiny Hannink Haaksbergerstr. 317 7545 GJ Enschede email: enschede@groenlinks.nl	

Benoemen van een te kiezen burgemeester.

Bob Zomerplaag

De redactie van "GloeieEnd" heeft mij gevraagd om mijn mening weer te geven over het voornemen van het kabinet burgervaders/moeders te laten kiezen.

Vooropgesteld, ik ben het niet eens zoals het nu toegaat. Er is nauwelijks invloed en controle mogelijk. Verder geeft het huidige systeem meer de voorkeur aan de kleur van de kandidaat dan aan deskundigheid. Doch wat dan?

Stel nu dat het kabinet zijn zin krijgt en de burger(?) kan zijn burgemeester kiezen. Welke voordelen en nadelen zijn er dan te onderkennen?

Laat ik eerst enige voordelen op een rijtje zetten:

- het democratische beginsel wordt nu realiteit. Geen geheimzinnig gedoe meer.
- **alle** burgers kunnen bij het proces worden betrokken en hiervoor verantwoordelijkheid dragen.
- hierdoor zou mogelijk de betrokkenheid van het politiek proces binnen de gemeenten kunnen worden vergroot.
- kandidaten dienen te laten zien wat ze waard zijn.
- politieke partijen hebben minder invloed op de stemming.
- Ook diegenen, die geen lid zijn van een politieke partij kunnen zich gemakkelijker kandidaat stellen.

En nu enige nadelen, (via o.a. een aantal vragen wordt mijn twijfel duidelijker):

- wie is die individuele burger en welk belang gaat zij of hij dienen?
- zullen de burgers wel gaan kiezen, meer dan nu het geval is?
- welke criteria hanteert men om tot een keuze te komen (aardig gezicht, grote neus)
- kan deze individuele burger wel bepalen of de kandidaat deskundig is voor haar of zijn taak?
- is het democratische beginsel wel in staat om demagogie van partij en/of kandidaat te voorkomen?
- kan de individuele burger wel van zijn verantwoordelijkheid optimaal gebruikmaken? (alleen de gemeenteraad kan de burgemeester controleren en eventueel wegsturen).
- is niet het risico dat groepen misbruik maken van deze verkiezingen (schertsfiguur inzetten als kandidaat en laten kiezen)?
- de burgemeester wordt wel gekozen door de bewoners van een gemeente, maar de gekozen burgemeester dient wel te werken met zijn of haar wethouders en de Gemeenteraad die nauwelijks invloed hebben op de verkiezing.

Een variant op de burgemeester laten kiezen door de burgerij, is wel de burgemeester te laten kiezen door de gemeenteraad. Dus een getrapte- of indirecte verkiezing. Ook hier heb ik mijn bedenkingen. Een voordeel is wel dat de gemeenteraad de meeste bemoeiing heeft met haar voorzitter en o.a. daardoor in staat is om de vaardigheden van de vrouw of de man te toetsen. Gelet op de bestuurlijke ervaring van de raadsleden, zal men ook in staat zijn om de deskundigheden van de kandidaten te beoordelen. Verder zullen een aantal eerder genoemde nadelen

worden ondervangen. Door de gemeenteraad te laten kiezen, vergroot je echter weer de afstand tussen het politiek proces en de burger. Verder vind ik het bedenkelijk dat een bepaalde politieke meerderheid in de gemeenteraad een doorslaggevende stem kan krijgen. Ik denk dat er dan niet veel verandert, behalve als de meerderheid uit Groen Links zou bestaan (grapje).

Eigenlijk ben ik voorstander van een combinatie van het hierboven vermelde, want ik ben wel van mening dat de gemeenteraad een (belangrijke) stem in het geheel dient te krijgen. Zou je, bijvoorbeeld, kunnen denken aan een vetorecht voor de gemeenteraad om te verhinderen dat een gekozen kandidaat de dienst gaat uitmaken in een gemeenteraad, die hem of haar helemaal niet ziet zitten. Lijkt mij geen goed idee, omdat het, volgens mij, alleen probleemloos zou werken als minimaal 75% van de gemeenteraad voor het veto zou stemmen. Immers, bij gewone meerderheid komt het partijbelang weer om de hoek kijken.

Nog een ander model is om de kandidaten eerst te laten solliciteren bij de wethouders of gemeenteraad (beide systemen hebben belang bij goede kandidaten.) Er ontstaan zo voordrachtlijsten van kandidaten, waar dan door de burgerij uit gekozen kan worden.

Een ander variant is, om de burgemeester te laten kiezen door de burgerij, waarna de voltallige gemeenteraad de burgemeester benoemt.

Of zullen we het toch maar bij het oude laten?

Bob Zomerplaag (met een glimlach) ■

19 maart 2005 GL-congres te Rotterdam. *endje*

Om mee te stemmen opgave voor 19 februari. Graag samen reizen? Berichtje naar Tiny Hannink, tel. 053 4340559 of email: enschede@groenlinks.nl

De belangrijkste agendapunten van dit congres zijn de verkiezing van een nieuw partijbestuur, de visietekst over Migratie, de voorstellingen met betrekking tot de verkiezingsprocedure van GroenLinks en een aantal voorstellen van het partijbestuur tot wijziging van de statuten en reglementen.

Bisschop Oscar Romero *endje*

Herdenking, 25 jaar later;

"Romero, presente?"

Zondag 20 maart 2005, 16.15 – 18.30 uur

Grote Kerk – Oude Markt – Enschede

De direct gekozen burgemeester: een ramp voor lokaal bestuur

Jelmer van der Zee
Fractievoorzitter GroenLinks Enschede

Het zit er dik in dat per 2006 burgemeesters niet meer door de kroon benoemd zullen worden zoals nu het geval is (al dan niet na een referendum). Hoe de wet die dat moet regelen er precies uit gaat zien is nog niet bekend, de eerste en tweede kamer moeten zich er immers nog over buigen. Maar als je ziet wat de plannen zijn, word ik er niet vrolijk van. Volgens mij is deze democratisering juist slecht voor het lokaal democratisch bestuur.

De huidige benoemde burgemeester heeft formeel niet heel veel macht. In veel gevallen houdt hij/zij zich bezig met de door de wet aan de burgemeester aangewezen taken (openbare orde en veiligheid) en niet heel veel meer (behalve in kleine gemeenten). Veel inwoners van Enschede denken wel dat Mans het voor het zeggen heeft, hij is dan ook wel het gezicht van het gemeentelijk bestuur, maar feitelijk moet ook de burgemeester gewoon overleggen met de rest van het college. Een college bestaande uit door de gemeenteraad gekozen wethouders waarop hij geen invloed op heeft gehad.

De direct gekozen burgemeester mag in het nieuwe geval zijn eigen college samenstellen. Daarmee hoeft hij/zij geen rekening met de politieke verhoudingen in de raad te houden (althoewel dat onverstandig zou zijn). Dit kan resulteren in een onbestuurbare stad/gemeente omdat het niet onmogelijk is dat Burgemeester en Wethouders (B&W) voorstellen doen die nooit door de raad goedgekeurd worden. Zo kunnen Raad en college elkaar gijzelen in een cirkel van besluiteloosheid.

Ik vind het niet verstandig om naast de door de burgers gekozen gemeenteraad een ander gekozen orgaan, de burgemeester, neer te zetten. Wie heeft dan het mandaat van de kiezer? Wie heeft het dan eigenlijk voor het zeggen? De gemeenteraad kan niet zomaar een gekozen burgemeester naar huis sturen als hij fouten heeft gemaakt. Moeten we daar dan ook over laten stemmen? En hoe zit het dan met wethouders?

Twee organen naast elkaar die beide direct zijn gekozen geeft onduidelijkheid. Nu is de Raad het hoogste orgaan, dan heb je twee. En zoals ik in de elektronische nieuwsbrief van GroenLinks Enschede "LinksVoor" al betoogde: Een schip met twee kapiteins leidt schipbreuk; als de kapiteins verschillende richtingen op willen varen breekt het schip.

Is dat koudwatervrees? Ik denk het niet. Ik ben meestal niet zo bang voor veranderen. Maar ik moet de verandering wel zinnig vinden. Ik vind het nuttig om te denken over het veranderen van de benoeming van de burgemeester door de kroon. Dat is een ondoorzichtige procedure. Ik denk dan, net als GroenLinks landelijk, aan een door de Raad gekozen burgemeester. Ik wil dus best veranderen.

Of is het machtsbehoud? Ik denk dat dat ook niet speelt. Laten we eerlijk zijn: ik zit in de Raad voor GroenLinks. GroenLinks is relatief klein en daarbij hoort: ook niet heel erg machtig (althoewel we best

invloed hebben!). Ik denk niet dat de gekozen burgemeester en wat daarbij komt kijken werkelijk de machtsverhouding voor ons doet veranderen. Dat is overigens wel anders voor coalitiepartijen.....Je hebt dan geen coalitie meer.

Of ben ik misschien bang om de burgers een stem te geven? Ook dat is denk ik niet het geval. De GroenLinks-fractie heeft in het verleden juist gezorgd dat we een referendumverordening bleven houden en we hebben voorstellen gedaan om de haalbaarheid van de referenda te vergroten (lagere opkomstpercentages eisen voor een geldig referendum).

Bovendien hebben juist wij ons ingezet om burgerinitiatieven en buurtinitiatieven ook van middelen te voorzien. Directe betrokkenheid bij de omgeving kan door dit soort eigen initiatieven, waarbij de wijk zelf kiest welke initiatieven wel en welke niet door moeten gaan, worden versterkt. Maar dan moet er ook geld zijn voor de uitvoering en daarvoor hebben wij, samen met anderen, gezorgd.

Je moet je overigens afvragen hoe democratisch de direct gekozen burgemeester is. Het gaat hier, net als landelijk GroenLinks aangeeft om een "personalisering" van de politiek. Meer macht bij één persoon. Met het gevaar dat het meer op populisme gericht wordt. En dat is geen denkbeeldige vrees dat je niet af kunt doen met: de kiezers prikken daar toch wel doorheen.

Maar daarnaast is een college met wethouders die uit verschillende geledingen van de gemeenteraad komen in mijn ogen democratischer dan een met wethouders die benoemd zijn door de burgemeester. ■

Inhoud welzijnswerk gaat voor de vorm.

Mariska van Heijster.

Na een impasse in de samenwerking tussen welzijnsinstellingen in 2003 was ingrijpen door de gemeente gewenst. De instellingen zelf vroegen hier ook om. In 2004 werd het koersdocument welzijnswerk vastgesteld. Kern van dit document is het vormen van één stedelijke welzijnsorganisatie. De gemeente gaat dan een enkele subsidierelatie aan voor de uitvoering van de taken van het wijkwelzijnswerk, de speeltuinen, jongerenwerk en het peuterspeelzaalwerk. Het welzijnswerk moet worden geprofessioniseerd als het gaat om het werk zelf en de organisatie.

Vanwege de breedte en complexiteit van het welzijnswerk heeft de rekenkamer een onderzoek gedaan naar doeltreffendheid en doelmatigheid van het welzijnswerk in Enschede. Het onderzoek is nu afgerond en er ligt een eindrapport met heldere conclusies en aanbevelingen. Dit stuk werd tijdens de laatste stedelijke commissie (24 januari 2005) gepresenteerd.

Een opvallende conclusie, en een die GroenLinks aanspreekt is dat "Inhoud gaat voor de vorm". Om een goede vorm voor het welzijnswerk voor elkaar te krijgen zal eerst de inhoud goed en duidelijk moeten zijn. Klinkt logisch. Op dit vlak is er echter nog wel wat werk aan de winkel. Werk wat niet kan worden opgelost, laat staan versneld kan worden opgelost door een verandering van de organisatie.

Het rapport stelt dat er een duidelijk onderscheid is tussen vraaggericht en probleemgericht welzijnswerk. Deze vormen van welzijnswerk verschillen als het gaat om de doelen, de doelgroep, de uitvoering en

uitvoerders. De verschillen in de twee vormen van welzijnswerk vragen ook om een andere verantwoordingsystematiek. Door eerst de inhoudelijke kant goed op orde te krijgen kan beter naar voren komen welke vorm van subsidiering, verantwoording en sturing de het meest passende is voor de twee soorten welzijnswerk.

Omdat het centralisatieproces van de verschillende welzijnsinstellingen al wel is ingezet zal een discussie

over de inhoud met spoed moeten worden gevoerd. Ik verwacht dan ook dat deze discussie in de commissie niet lang op zich zal laten wachten.

Om in deze discussie goed met ons standpunt naar voren te kunnen komen zal het rekenkamerrapport binnenkort in de werkgroep Zorg en Welzijn worden geagendeerd. Het stuk biedt genoeg duidelijke aangrijpingspunten om inhoudelijke keuzes op te maken. ■

Regionaal Bedrijventerrein Twente is product van Sint Bureaucratus

René Tenkink-

Een verrassing was het niet dat de gemeenteraad van Enschede op maandag 31 januari ja zei tegen de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein (RBT) in Almelo Zuid (ook wel Bornerbroek Noord genoemd). Alleen de fracties van GroenLinks en D66 stemden tegen. Hiermee is een voorlopig einde gekomen aan een lange discussie in de plaatselijke politiek. De verwachting is dat de gemeenteraden van Almelo, Hengelo en Borne met ruime meerderheid ook voor het RBT in Bornerbroek gaan stemmen. Datzelfde geldt voor Provinciale Staten.

De Stichting Dorpsbelangen Bornerbroek heeft al aangekondigd na deze besluitvorming weer in beroep te gaan tegen de RBT-plannen bij de Raad van State. Eerder was deze actiegroep al succesvol waardoor het rbt-huiswerk deels overgedaan moest worden. Wie weet stelt de Raad van State de Bornerbroekers weer in het gelijk. Zoals dat er nu uitziet is dat de enige redding voor het landschappelijk waardevolle gebied. Namens de raadsfractie verzorgde ik de inbreng in het RBT-debat. Hier een samenvatting daarvan.

GroenLinks gaat niet voor een regionaal bedrijventerrein in Almelo Zuid. De locatie is verkeerd, nut en noodzaak van een rbt is onvoldoende onderbouwd, en de financiële risico's voor de gemeente zijn veel te groot.

Als er al een RBT zou moeten komen, dan zou dat het beste kunnen in Almelo Noord. Het is niet voor niets aangemerkt als het meest milieuvriendelijke alternatief. Nee, het moet nu persé Almelo Zuid worden; een plek waar het fraaie Twentse landschap wordt aangetast en de inwoners van Bornerbroek straks een prima uitzicht hebben op grote productie- en transportbedrijven.

Geen nut en noodzaak

GroenLinks is niet overtuigd van nut en noodzaak van een rbt; zeker niet voor de korte en middellange termijn.

Als je de onderzoeksrapporten (van Buck Consultants International) moet geloven dan staan de grote Twentse bedrijven in de rij om zich te mogen vestigen in Almelo Zuid. Feit is dat nog geen enkele Twentse onderneming heeft gemeld dat zij concrete belangstelling heeft voor een kavel groter dan 2 hectare. Kennelijk moeten we maar zien of de grote ruimtevragers komen als het eerste deel van het rbt-gebied bouwrijp wordt gemaakt.

Het blijft griezelig om aan zo'n omvangrijke rbt-klus te beginnen als je niet weet of er wel genoeg ondernemingen zijn die een vliegende start mogelijk maken. Dat is immers een harde randvoorwaarde om de exploitatie niet meteen al diep in de rode cijfers te laten schieten.

Om het gewenste ambitieuze uitgiftetempo van bouwgrond te halen moeten alle Twentse gemeenten hun grote productiebedrijven, naar het RBT sturen als zij voldoen aan het rbt-profiel. Maar is het realistisch dat die Twentse gemeenten zo vriendelijk zijn dat te doen? Overal zie je dat gemeenten voldoende bedrijfsgrond hebben of bedrijventerreinen aanleggen en uitbreiden? Zie bijvoorbeeld Oldenzaal waar de nodige distributiebedrijven zitten; kijk eens naar de plannen van de gemeenten Wierden, Hof van Twente, Losser.

Voldoende capaciteit

Volgens GroenLinks is er binnen onze regio voldoende capaciteit om grotere bedrijven te bedienen. Denk aan het oude NAVO-terrein in Almelo en het bedrijventerrein Twentekanaal (50 hectare) in Hengelo. Beide prachtig strategisch gelegen in de Netwerkstad.

De bedenkers van het RBT (de colleges van de Netwerksteden en de provincie) voelen nu al nattigheid als het om de ontwikkeling en exploitatie gaat. En de gemeente Almelo haakt daar handig op in. In het masterplan van Almelo staat dat in het middendeel van het rbt-gebied veel plek is voor kleinschalige, schone productiebedrijven. Samen goed voor zo'n 15 hectare.

En wethouder Helder van economische zaken maar volhouden dat er niet gesleuteld wordt aan het rbt-profiel (bedrijven moeten minimaal 2 hectare afnemen). Dat gebeurt dus wel en dat geeft aan dat als het RBT een fiasco wordt, de status snel kan worden omgezet en het Regionaal Bedrijventerrein Twente een gewoon bedrijventerrein (een GBT) wordt waar alle Netwerkstadgemeenten aan meebetalen.

Uitvoering te riskant

GroenLinks vindt uitvoering van de rbt-plannen veel te riskant. De gemeente Enschede calculeert een mogelijk verlies in van ruim 2 miljoen euro. Daar kunnen we kennelijk nog dekking voor vinden. Maar wat als de verliezen veel hoger uitvallen?

Wie eenmaal ja zegt tegen uitvoering van de RBT-plannen kan deze trein niet stoppen. Er wordt een jaarlijkse risicoanalyse gemaakt maar welke raadsfractie durft straks de stekker eruit te trekken als blijkt dat de exploitatie zwaar negatief is? GroenLinks zeker wel, maar de kans is groot dat in de komende 20 jaren de raadsleden steeds de gaten in de RBT-begroting zullen stoppen. Dat kan in de miljoenen lopen; allemaal belastinggeld.

GroenLinks constateert: er is meer tussen RBT en Netwerkstad. Dat is het spook van Sint Bureaucratus die denkt dat hij een koopman is.

Hij is de geest die inspireert tot projecten als de Betuwelijn...en het Regionaal Bedrijventerrein Twente..... ■

PTT Post
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Afzender
GROENLINKS Enschede
p/a Tiny Hannink
Haaksbergerstraat 317
7545 GJ Enschede

GLOEIEND

Het nodige nieuws van de GroenLinks gemeenteraadsfractie en afdeling Enschede